

Sygn. akt VI K 205/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2020r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Różycka-Sroka

Protokolant Daniel Superson

po rozpoznaniu w dniach 02.04.,16.05.,04.06.,02.07.,29.08.2019r.i 28.01.2020r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

J. N. (1) – s. E. i G., ur. (...) w R., zam. K. ul. (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego, pesel (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od nieustalonego dnia września 2014 roku do 31 maja 2016 roku w nieustalonym miejscu przywłaszczył mienie stanowiące majątek wspólny J. N. (1) i A. N. w postaci pojazdu specjalistycznego do prac wiertniczych marki K. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) o wartości 100 000 zł, który w dniu 22 marca 2016 roku zbył bez zgody i wiedzy współmałżonka A. N., przywłaszczając w całości środki pochodzące ze sprzedaży ww. pojazdu, nie rozliczając się z pokrzywdzoną, wszystko na szkodę A. N.

tj. o czyn z art. 284 §1 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego J. N. (1) za winnego tego , że

w okresie od nieustalonego dnia września 2014 roku do 22 marca 2016 roku w nieustalonym miejscu przywłaszczył mienie stanowiące majątek wspólny J. N. (1) i A. N. w postaci pojazdu specjalistycznego do prac wiertniczych marki K. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) o wartości co najmniej 49,200 zł, który w dniu 22 marca 2016 roku w miejscowości C., gm. (...), woj. (...) zbył bez zgody i wiedzy współmałżonka A. N., przywłaszczając w całości środki pochodzące ze sprzedaży ww. pojazdu, nie rozliczając się z pokrzywdzoną, wszystko na szkodę A. N. co stanowi przestępstwo z art. 284 §1 kk i za to na podstawie art. 284 §1 kk

s k a z u j e

go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art.70 §1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu J. N. (1) kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona** na okres 2 (dwóch) lat próby,

III. na podstawie art. 72 §1 pkt. 8 kk **zobowiązuje** oskarżonego J. N. (1) do przestrzegania porządku prawnego RP w okresie próby,

IV. na podstawie art. 46 §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego J. N. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonej A. N. kwoty 24,600 (dwadzieścia cztery tysiące, sześćset) złotych,

V. na podstawie art. 627 kpk **zasądza** od oskarżonego J. N. (1) na rzecz oskarżyciela subsydiarnego A. N. koszty dojazdu do siedziby sądu w kwocie 335,50 (trzysta trzydzieści pięć, 50/100) złotych.

VI. na podstawie § 17 ust 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r.poz.18) **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. B. – Kancelaria Adwokacka w L., kwotę 1.033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy, 20/100) złotych brutto tytułem nie uiszczonego wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego J. N. (1),

VII. na podstawie § 17 ust 2 pkt 3, ust 7 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r.poz.18) **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. N. (1) – Kancelaria Adwokacka w L., kwotę 1.033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy, 20/100) złotych brutto tytułem nie uiszczonego wynagrodzenia za reprezentowanie z urzędu pokrzywdzonej A. N.,

VIII. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 814,60 (osiemset czternaście, 60/100) złotych z wyjątkiem kosztów obrońcy z urzędu oraz pełnomocnika z urzędu i zwalnia od uiszczenia opłaty sądowej.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 205/18	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<u>Fakty uznane za udowodnione</u>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. N. (1)	w okresie od nieustalonego dnia września 2014 roku do 22 marca 2016 roku w nieustalonym miejscu przywłaszczył mienie stanowiące majątek wspólny J. N. (1) i A. N. w postaci pojazdu specjalistycznego do prac wiertniczych marki K. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) o wartości co najmniej 49.200 zł, który w dniu 22 marca 2016 roku w miejscowości C., gm. (...), woj. (...) zbył bez zgody i wiedzy współmałżonka A. N., przywłaszczając w całości środki pochodzące ze sprzedaży ww. pojazdu, nie rozliczając się z pokrzywdzoną, wszystko na szkodę A. N.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. N. (1) i A. N. są małżeństwem od dnia 2 czerwca 1985r. Ze związku tego mają dwójkę dorosłych dzieci – syna E. i córkę K.. W trakcie trwania związku małżeńskiego nie zawierali umów majątkowych małżeńskich.	a) częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. N. (1) b) częściowo zeznania świadka A. N. c) częściowo zeznania świadka K. N. d) zeznania świadka A. A.	a) 143v-145 b) 145v-147 c) 159v-161v d) 308-309 e) 152-153 f) 229-243 g) 155	

W 1999r. małżonkowie nabyli do majątku wspólnego pojazd specjalistyczny do prac wiertniczych marki K. (...) o nr rej. (...). J. N. (1) w 2002 roku założył działalność gospodarczą pod nazwą J. N. (1) Firma Handlowo-Uslugowa (...), w ramach której wykonywał wykopy i wiercenia geologiczne, głównie studni głębinowych. Początkowo niewielu przedsiębiorców wykonywało tego typu usługi, a popyt był duży. J. N. (1) swoje zlecenia realizował głównie na terenie województwa (...) i (...), osiągając miesięczny dochód w wysokości kilkunastu tysięcy złotych. Do prowadzenia działalności wykorzystywał pojazd marki K., zaliczony do środków trwałych przedsiębiorstwa. Sytuacja taka miała miejsce przez kilkanaście lat, przy czym z czasem z uwagi na pojawienie się konkurencji, wartość usług spadła. A. N. w tym czasie nie pracowała i zajmowała się domem. Pomagała mężowi w prowadzeniu działalności w ten sposób, że kontaktowała się z klientami i pilnowała prowadzenia dokumentacji rachunkowej. Mąż przekazywał jej pieniądze, które zarabiał, z

e) faktura zakupu pojazdu marki K. w 1999r. wraz z tłumaczeniem

f) postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 13 lutego 2015r. o sygn. akt XI C 3211/14

g) postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Krośnie z dnia 23 kwietnia 2015r. o sygn. akt Kmp 8/15

h) wniosek egzekucyjny A. N. z dnia 6 maja 2015r.

i) wniosek J. N. (1) o zmianę postanowienia zabezpieczającego z dnia 24 maja 2016r.

j) korespondencja SMS z dnia 28 kwietnia 2015r.

k) ogłoszenie o sprzedaży pojazdu marki K.

l) faktura sprzedaży samochodu marki K. z dnia 22 marca 2016r.

m) zeznania świadka M. K.

n) zeznania świadka I. S.

o) nagranie rozmowy A. N. i M. K. oraz rozmowy A. N. i J. N. (1)

p) postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 23 stycznia 2018r. o sygn. akt XI C 3211/14

q) zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 6 czerwca 2016r.

r) pisma z dnia 3 czerwca 2016r. zastrzeżeniem prawa własności A. N.

h) 1, akta sprawy komorniczej sygn. Kmp 5/15,

i) 217-219

j) 137-142

k) 47-50, akta prokuratorskie sygn. PR 6 Ds.781.2017

l) 220

m) 157v-158

n) 158v-159

o) 280

p) akta sprawy komorniczej sygn. Kmp 5/15

q) 4-6, akta prokuratorskie sygn. PR 6 Ds.781.2017

r) 7-8, akta prokuratorskie sygn. PR 6 Ds.781.2017

przeznaczeniem na utrzymanie dzieci i domu.

W 2014 roku stosunki między małżonkami zaczęły się psuć, J. N. (1) wyprowadził się z domu i we wrześniu 2014r. wystąpił z o rozwód. Jednocześnie zaprzestał łożenia na utrzymanie żony i dzieci. A. N. zaproponowała wówczas, że sama zajmie się prowadzeniem działalności, ale mężczyzna nie wyraził na to zgody.

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2015r. o sygn. akt XI C 3211/14 Sąd Okręgowy w Krakowie w ramach toczącej się sprawy rozwodowej udzielił zabezpieczenia roszczeniu A. N. o zaspokajanie potrzeb rodziny, zobowiązując J. N. (1) do przekazywania na jej rzeczy kwoty 3.000 złotych miesięcznie. Mężczyzna nie realizował nałożonego na niego obowiązku, więc A. N. z dniem 31 marca 2015r. złożyła do komornika wniosek o wszczęcie postępowania zabezpieczającego.

Dowiedziała się wówczas o możliwości licytacji urządzenia wiertniczego na poczet należności alimentacyjnych, w związku z czym w dniu 28 kwietnia 2015r. wysłała do J. N. (1) wiadomości SMS z żądaniem wskazania miejsca położenia

s) akta sprawy PR 6 Ds. 781.2017

maszyny, celem dokonania jej wyceny. Mężczyzna na wiadomości te nie odpowiedział. Ze względów formalnych postępowanie to nie zostało wszczęte, toteż A. N. z dniem 6 maja 2015r. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie J. P. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, któremu nadano sygnaturę Kmp 5/15.

Od 2015 roku J. N. (1) okresowo zawieszał i wznawiał prowadzenie działalności gospodarczej. Wówczas też w serwisie internetowym zamieścił ogłoszenie o sprzedaży pojazdu marki K. wraz z osprzętem wiertniczym, wskazując cenę 1 zł do negocjacji. Po pewnym czasie na powyższe ogłoszenie odpowiedział I. S., który następnie wraz ze znajomymi przyjechał do miejscowości C., gdzie znajdowała się maszyna, aby ją obejrzeć. W dniu 22 marca 2016r. przyjechał po raz drugi, z zamiarem jej zakupu. Ustalił z J. N. (1), że faktura dokumentująca sprzedaż zostanie wystawiona na jego kolegę M. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), na kwotę brutto 49.200 złotych. J. N. (1) wydał nabywcy kluczyki i dowód rejestracyjny, zapewniając jednocześnie, iż samochód

jest własnością firmy i dla prawidłowości transakcji nie ma potrzeby uzyskiwania zgody A. N., która widniała w dokumentach pojazdu jako jego współwłaściciel. I. S. wpłacił J. N. (1) do ręki należną kwotę.

Pismem z dnia 24 maja 2016r., w ramach postępowania rozwodowego J. N. (1) zwrócił się z wnioskiem o obniżenie zabezpieczenia do kwoty 1.000 złotych, wskazując, iż został zmuszony do sprzedaży urządzenia wiertniczego i zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej, dlatego też jego sytuacja majątkowa uległa pogorszeniu. Na rozprawie w dniu 31 maja 2016r. A. N. dowiedziała się, że mąż zawarł umowę sprzedaży pojazdu marki K. bez jej zgody. W związku z powyższym w dniu 3 czerwca 2016r. w Starostwie Powiatowym w Ż. i Urzędzie Miasta K. złożyła zastrzeżenia o nieudzieleniu zgody na sprzedaż pojazdu i braku możliwości rejestracji na rzecz nowego właściciela. W dniu 6 czerwca 2016 r. A. N. zawiadomiła organy ścigania o popełnieniu przestępstwa przywłaszczenia samochodu.

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2016r. zatwierdzonym przez Prokuraturę Rejonową K. w sprawie o sygn. akt

PR 6 Ds. 67/2016 umorzono dochodzenie w przedmiotowej sprawie. Następnie postanowieniem z dnia 17 maja 2017r. Sąd Rejonowy w Lesku Zamiejskowy Wydział VI Karny w Ustrzykach Dolnych uchylił powyższe postanowienie i przekazał sprawę do dalszego prowadzenia. Postanowieniem z dnia 30 listopada 2017r. zatwierdzonym przez Prokuraturę Rejonową K. o sygn. akt PR 6 Ds. 781/2017 ponownie umorzono dochodzenie w przedmiotowej sprawie, stwierdzając brak znamion czynu zabronionego. Pismem z dnia 12 stycznia 2018r. A. N. złożyła subsydiarny akt oskarżenia.

Jednocześnie, wobec zaistniałych okoliczności, jak również w związku z faktem, iż syn małżonków – E. N. (2) w lipcu 2016r. uległ poważnemu wypadkowi i konieczne było natychmiastowe podjęcie długiego i kosztownego leczenia, A. N. wniosła o podwyższenie zabezpieczenia alimentów. Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2018 roku Sąd Okręgowy w Krakowie zobowiązał J. N. (1) do łożenia na rzecz rodziny kwoty 4.500 złotych miesięcznie.

<u>Fakty uznane za nieudowodnione</u>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. N. (1)	mienie stanowiące majątek wspólny J. N. (1) i A. N. w postaci pojazdu specjalistycznego do prac wiertniczych marki K. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...) o wartości co najmniej 1000 zł,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Wartość pojazdu specjalistycznego do prac wiertniczych marki K. (...) A. N. określiła na kwotę 100.000 złotych.	<p>a) faktura zakupu pojazdu marki K. z dnia 27 września 1999r.</p> <p>b) faktura sprzedaży pojazdu marki K. z dnia 22 marca 2016r.</p> <p>c) zeznania świadka M. K.</p> <p>d) zeznania świadka I. S.</p> <p>e) nagranie rozmowy A. N. i M. K.</p> <p>f) ocena techniczna pojazdu z dnia 1 października 1999r.</p> <p>g) decyzja Urzędu Celnego w P. z dnia 5 października 1999r.</p>	<p>a) 152-153</p> <p>b) 220</p> <p>c) 157v-158</p> <p>d) 158v-159</p> <p>e) 280</p> <p>f) 252</p> <p>g) 258-260</p>	
2. OCena DOWOdów			

2.1. <u>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego J. N. (1)	Oskarżony J. N. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności zakupu pojazdu specjalistycznego, wycenionego wówczas na kwotę 45.000 złotych. Podał również, iż w 2015r. wstawił na portalu internetowym ogłoszenie o sprzedaży maszyny i znalazł chętnego kupca. Transakcja opiewała na kwotę 49.200 zł, na dowód czego wystawił fakturę VAT. Wskazał, iż od momentu zakupu cały czas pracował na tym urządzeniu i naprawiał je. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w powyższym zakresie, bowiem korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.	
	zeznania świadka A. N.	Świadek A. N. w swoich zeznaniach opisała szczegóły zakupu specjalistycznego urządzenia oraz prowadzenia działalności gospodarczej przez J. N. (1). Podała, iż komornik polecił jej ustalić, gdzie znajduje się maszyna,	

tak by można było ją wycenić na wypadek licytacji i dlatego pisała do męża wiadomości sms w tym przedmiocie. Wskazała, iż o sprzedaży pojazdu dowiedziała się w dniu 31 maja 2016r. na rozprawie rozwodowej i po kilku dniach zastrzegła w urzędach brak możliwości rejestracji samochodu na rzecz nowych właścicieli. Sama nigdy nie wyraziła zgody na sprzedaż pojazdu. Zeznała, iż 10 czerwca 2016. J. N. (1) przyjechał do niej i domagał się od niej pisemnej akceptacji i wydania karty pojazdu, nie oferując jej w zamian żadnych pieniędzy. Zeznała, iż sprzedaż urządzenia była nieopłacalna, gdyż praca na nim przynosiła znaczny miesięczny dochód. W powyższym zakresie zeznania świadka sąd uznał za wiarygodne, bowiem są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Zachowanie A. N., zarówno w prowadzonym przez komornika postępowaniu egzekucyjnym, jak i po tym, gdy dowiedziała się o sprzedaży maszyny wskazuje, iż brała pod uwagę taką ewentualność jedynie jako ostateczność i do końca się temu sprzeciwiała.

	<p>zeznania świadków M. K. i I. S.</p>	<p>Świadkowie Ci zeznawali na okoliczność zawarcia umowy sprzedaży pojazdu specjalistycznego.</p> <p>Świadek M. K. podał, iż prowadził działalność gospodarczą i dlatego zgodził się pomóc znajomemu i podał swoje dane do wystawienia faktury VAT, jednak za pojazd w całości zapłacił I. S.. W jego ocenie transakcja opiewała na kwotę blisko 50.000 złotych, zgodnie z fakturą.</p> <p>Świadek I. S. zeznał, iż zakupił samochód wraz z osprzętem wiertniczym za 40.000 złotych +VAT i łączną kwotę przekazał J. N. (1) w C. w dniu zakupu. Otrzymał od niego dowód rejestracyjny, kluczyki i fakturę. Podał, iż oskarżony mówił wówczas, że samochód jest własnością firmy, a żona wie o transakcji i jej zgoda nie jest wymagana. Zeznał, iż sprzęt był w miarę sprawny, ale wiertnica wymagała naprawy, toteż cena zakupu była adekwatna do jego wartości. Zeznaniami powyższych świadków sąd dał wiarę w całości. Są jasne, spójne i zbieżne ze sobą.</p>	
	<p>zeznania świadka K. N.</p>	<p>Świadek K. N. jest córką A. N. i J. N. (2). W swoich zeznaniach wskazała, iż w czasie gdy działalność gospodarcza oskarżonego prosperowała dobrze, jej rodzina żyła na bardzo</p>	

		<p>wysokim poziomie. Było ich stać na drodze leczenia brata, jej studia medyczne oraz inwestycje w nieruchomości. Świadek podała, iż od rozpoczęcia postępowania rozwodowego ich sytuacja majątkowa uległa pogorszeniu, bo J. N. (1) przestał przekazywać im środki na utrzymanie. Świadek zeznała, iż nie wiedziała o sprzedaży samochodu, który został zakupiony przez jej rodziców wspólnie, a następnie był wykorzystywany w firmie ojca. Jej zeznania w powyższym zakresie sąd uznał za wiarygodne, bowiem są zbieżne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.</p>	
	zeznania świadka A. A.	<p>Świadek A. A. z zawodu jest księgową, która w ramach prowadzonej działalności prowadziła dokumentację księgową firmy należącej do oskarżonego. W swoich zeznaniach wskazała, iż J. N. (1) prowadził działalność od 2002 do 2017r. Podała, iż samochód marki K. został zakupiony w ramach wspólności majątkowej małżeńskiej państwa N., a następnie zaliczony do środków trwałych firmy i poddany amortyzacji. Po rozliczeniu wchodził do majątku małżonków, choć był używany w ramach przedsiębiorstwa.</p>	

		Zeznania świadka sądu uznał za wiarygodne w całości, bowiem świadek w sposób jasny i spójny przedstawiła informacje, które posiadała z uwagi na wykonywany zawód.	
	faktura zakupu pojazdu z dnia 27 września 1999r. wraz z tłumaczeniem, opinia techniczna, decyzja Urzędu Celnego w P. z dnia 5 października 1999r oraz faktura sprzedaży z dnia 22 marca 2016r.	Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, a prawdziwość danych w nich zawartych nie była kwestionowana w toku postępowania.	
	postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie w sprawie o sygn. akt XI C 3211/14, postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Krośnie z dnia 23 kwietnia 2015r. o sygn. akt Kmp 8/15, zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa	Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, a prawdziwość danych w nich zawartych nie była kwestionowana w toku postępowania.	
	wniosek J. N. (1) o zmianę postanowienia zabezpieczającego z dnia 24 maja 2016r., wniosek egzekucyjny A. N. z dnia 6 maja 2015r., pisma z dnia 3 czerwca 2016r. zastrzeżeniem prawa własności A. N. oraz ogłoszenie o sprzedaży pojazdu marki K., korespondencja SMS z dnia 28 kwietnia 2015r.,	Prawdziwość danych w nich zawartych nie była kwestionowana w toku postępowania.	
	nagranie rozmowy A. N. i M. K. z dnia 3 czerwca 2016r. oraz rozmowy A. N.	Prawdziwość danych w nich zawartych nie była kwestionowana w toku postępowania.	

	i J. N. (1) z dnia 10 czerwca 2016r.		
2.2. <u>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego J. N. (1)	Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie udzielenia przez A. N. zgody na sprzedaż pojazdu. Oskarżony podał, iż podejmowali z żoną prób sprzedaży samochodu, gdy firma nie przynosiła zysków, które zakładali. W złożonych wyjaśnieniach początkowo twierdził, iż poinformował żonę o zamieszczeniu na portalu internetowym ogłoszenia o sprzedaży, po czym podał, iż o transakcji powiedział jej dopiero na rozprawie rozwodowej. Oskarżony twierdził, że tego samochodu używał w firmie przez kilkanaście lat, więc nie zwrócił uwagi na to, że żona jest jego współwłaścicielem. Wyjaśnił ponadto, że A. N. nie interesowały jego problemy z utrzymaniem sprzętu, a chciała jedynie, aby przynosił do domu pieniądze. Podał, iż jego żona przez cały	

		<p>czas chciała sprzedać to urządzenie i nigdy nie wycofała swojej zgody, o czym mają świadczyć kierowane do niego wiadomości SMS. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w powyższej części, bowiem pozostają w sprzeczności z wiarygodnymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. W ocenie sądu oskarżony celowo ukrywał przez A. N. fakt sprzedaży, tak by nie dzielić się z nią uzyskaną zapłatą, a ponadto, aby móc wystąpić do sądu okręgowego o obniżenie zabezpieczenia, do którego został zobowiązany postanowieniem z dnia 13 lutego 2015r.</p>	
	zeznania świadka A. N.	<p>Świadek twierdzi, iż M. K. przyznał w rozmowie z nią, iż transakcja opiewała na kwotę 100.000 złotych. Ponadto, zeznała, iż w 2006r. planowali sprzedać urządzenie za 85.000 złotych, zatem obecnie powinno być warte więcej. Zeznała również, iż wartość dodaną urządzenia stanowi możliwość generowania z jego używania zysku. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w powyższym zakresie, bowiem pozostają w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z wiarygodnymi zeznaniami</p>	

		<p>świadków M. K. i I. S., jak również fakturami dokumentującymi zakup i sprzedaż maszyny. W ocenie sądu świadek celowo zawyżyła wartość samochodu, chcąc uzyskać od J. N. (1) zwrot należnej jej części w jak najwyższej kwocie, a ponadto stwierdzić należy, iż fizyczna wartość urządzenia z czasem z uwagi na jego zużycie zmalała, natomiast fakt, iż generowało ono wcześniej ogromne zyski nie ma znaczenia dla ustalenia faktycznej wartości pojazdu, który został sprzedany.</p>	
	zeznania świadka K. N.	<p>Świadek zeznała, iż uczestniczyła w kontaktach A. N. z nabywcami pojazdu. Wskazała, iż podczas jednej z rozmów z M. K., mężczyzna ten przyznał, że samochód został zakupiony za kwotę 100.000 złotych, choć świadek nie słyszała tych słów, a powiedział jej o tym matka. Zeznała, że kwota ta jest za niska w stosunku do wartości maszyny. Zeznania K. N. w powyższej części sąd uznał za niewiarygodne. Zdaniem sądu świadek jest zaangażowana w konflikt rodziców, w którym opowiada się po stronie matki i została przez nią przygotowana do zeznań. Świadek wyraźnie wskazała, iż winą za rozpad małżeństwa</p>	

		rodziców obarcza oskarżonego oraz że osobiście nie słyszała, by kiedykolwiek padła kwota 100.000 złotych za zakup maszyny, toteż zdaniem sądu K. N. powtarza jedynie słowa A. N..	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		J. N. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Na podstawie art. 284 §1 kk odpowiedzialność karną ponosi ten, kto przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą lub prawo majątkowe. Czynność sprawcza polega na przywłaszczeniu rzeczy lub prawa, co należy rozumieć jako postąpienie z rzeczą tak jak właściciel, a z prawem majątkowym tak jak uprawniony. Od kradzieży przywłaszczenie różni się brakiem elementu zaboru, bowiem rzecz przywłaszczana znajduje się we władaniu sprawcy, a przywłaszczane prawo może on wykonywać. Przez fakt przywłaszczenia			

nie następuje żadna fizyczna zmiana w sytuacji rzeczy ani żadna zmiana w zakresie faktycznej możliwości wykonywania prawa, zmiana dotyczy stanu prawnego. Strona podmiotowa przestępstwa charakteryzuje się zamiarem bezpośrednim po stronie sprawcy, który dąży do definitywnego pozbawienia właściciela danej rzeczy lub prawa. W orzecznictwie przyjmuje się, iż małżonek może ponosić odpowiedzialność karną z art. 284 §1 kk w przypadku, gdy dopuszcza się rozporządzenia mieniem należącym do majątku wspólnego w taki sposób, że czyni to z zamiarem powiększenia swego majątku kosztem majątku drugiego małżonka np. sprzedaje określoną rzecz ruchomą, postępuje w taki sposób by ta rzecz nie mogła być w przyszłości przedmiotem podziału majątku wspólnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 czerwca 2017r. o sygn. akt II AKa 216/17)

Analiza zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony J. N. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu. Wskazać należy w pierwszej kolejności, iż pojazd specjalistyczny marki K. stanowił współwłasność A.

N. i J. N. (1). Jak wynika z faktury zakupu z dnia 27 września 1999r. małżonkowie nabyli go w ramach wspólności majątkowej małżeńskiej. W 2002r. oskarżony założył działalność gospodarczą, w której wykorzystywał przedmiotowy sprzęt. Zarejestrował go jako środek trwały i od tego czasu posiadał we władaniu, realizując zlecenia na terenie województwa (...) i (...), podczas gdy A. N. zajmowała się domem i dziećmi, mieszkając w K.. Gdy kobieta chciała przejąć część jego obowiązków i samodzielnie prowadzić firmę, oskarżony kategorycznie się temu sprzeciwiał. Następnie w dniu 22 marca 2016r. w(...) oskarżony sprzedał I. S. samochód wraz z osprzętem wiertniczym, otrzymując w zamian kwotę 49.200 złotych. Umówił się z kupującym, iż fakturę wystawi na (...), bo mężczyźni mieli rozpocząć razem działalność związaną z wierceniem studni. Z wiarygodnych zeznań świadków I. S. i M. K. wynika, iż oskarżony zapewniał ich, że zgoda A. N. na transakcję nie jest wymagana, bowiem maszyna stanowi mienie firmowe, co miała potwierdzać faktura sprzedaży. J. N. (1) wiedział, że żona będzie

przeciwna sprzedaży pojazdu, gdyż w dalszym ciągu mógł on generować zyski, jak również oskarżony wiedział, że będzie musiał zapłacić żonie połowę uzyskanej sumy, dlatego też zataił przed nią całą transakcję. W ten sposób J. N. (1) przywłaszczył sobie pojazd specjalistyczny oraz całość środków pochodzących z jego sprzedaży. Ponadto przyznając przed sądem w sprawie rozwodowej fakt sprzedaży pojazdu i wnosząc o obniżenie kwoty zabezpieczenia nie wspomniał o podziale zysku ze sprzedaży.

Nie bez znaczenia dla ustalenia zamiaru, z jakim działał oskarżony pozostają okoliczności związane z rozpadem jego związku małżeńskiego. Z dokumentów pozyskanych z akt sprawy rozwodowej wynika, iż małżonkowie pozostają w silnym konflikcie, zarówno na płaszczyźnie emocjonalnej, jak i majątkowej. J. N. (1) od czasu wyprowadzenia się z domu przestał łączyć na utrzymanie żony i dziecka, których status majątkowy nagle znacząco się obniżył. A. N. nie mogąc pogodzić się z takim stanem rzeczy wniosła o ustalenie alimentów i zabezpieczenie tego roszczenia, po czym zaledwie miesiąc po uzyskaniu postanowienia, w którym sąd zasądził

na jej rzecz od J. N. (1) kwotę 3.000 zł miesięcznie, złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji komorniczej. Oskarżony w celu uniknięcia egzekucji zatajał przed nią posiadany majątek i nie chciał ujawnić miejsca położenia samochodu marki K.. Okresowo zawieszał i wznawiał prowadzenie firmy, która miała już wyrobioną pozycję na rynku i w miarę dobrze prosperowała. Pomimo pojawienia się konkurencji i spadku cen usług na rynku, nie ulega wątpliwości, iż oskarżony mógł nadal zarabiać na wierceniu studni. Tymczasem zakończył tę działalność i zarejestrował się w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna. W ocenie sądu zrobił to celowo, aby pozbawić żonę źródła finansowania i wykazać, że nie jest w stanie zaspokajać potrzeb rodziny. Z takim samym zamiarem działał przejmując w wyłączne władanie pojazd marki K., nie pozwalając, aby to żona prowadziła działalność z wykorzystaniem tego sprzętu, a następnie zatrzymując dla siebie całość pozyskanych od nabywcy środków.

Sąd dokonał zmiany opisu czynu zarzucanego oskarżonemu poprzez przyjęcie, iż J. N. (1) dokonał przywłaszczenia kwoty co najmniej 49.200

złotych, pozyskanych ze sprzedaży pojazdu marki K.. Wbrew twierdzeniom A. N., w toku postępowania dowodowego nie wykazano, by urządzenie to warte było 100.000 złotych i tyle za nie zapłacono. Nie wskazują na to ani zeznania stron umowy, ani zarejestrowane nagranie rozmowy A. N. z M. K.. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż już w 1999r. wartość sprzętu wyceniono na kwotę 45.000 złotych. Sama pokrzywdzona twierdziła, że w 2006r., gdy próbowali sprzedać maszynę proponowali cenę 85.000 złotych. W ocenie sądu, sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego pozostają twierdzenia, jakoby wartość kilkudziesięcioletniego pojazdu, ciągle eksploatowanego, z czasem rosła, a nie malała. Mając na uwadze powyższe, sąd przyjął za wartość przedmiotu sprzedaży, kwotę wskazaną na fakturze VAT, którą oskarżony z całą pewnością otrzymał.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Nie dotyczy.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Nie dotyczy.			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
Nie dotyczy.			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
Nie dotyczy.			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. N. (1)	I. i II.	I.	<p>Na podstawie art. 284 §1 kk oraz mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zgodnie z art. 69 §1 i §2 kk oraz art. 70 §1 kk warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat próby. W ocenie sądu orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.</p> <p>Do okoliczności obciążających oskarżonego sąd zaliczył działanie pod wpływem wysoce nagannych pobudek, w ramach rewanżu i na złość za żądanie zaspokajania potrzeb rodziny i łóżenia na jej utrzymanie.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował wcześniejszą niekaralność oskarżonego. Zdaniem sądu okres 2 (dwóch) lat próby będzie stanowił dla oskarżonego mobilizację do przestrzegania porządku prawnego.</p>
J. N. (1)	III.		<p>Na podstawie art. 72 §1 pkt. 8 kk sąd zobowiązał oskarżonego J. N. (1) do przestrzegania porządku prawnego RP w okresie próby.</p>

J. N. (1)	IV.		Na podstawie art. 46 §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego J. N. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonej A. N. kwoty 24,600 (dwadzieścia cztery tysiące, sześćset) złotych, jako należnych jej środków z tytułu umowy sprzedaży samochodu marki K., bowiem kwota ta nie została do tej pory uiszczona.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			Nie dotyczy.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Nie dotyczy.			

7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	Na podstawie art. 627 kpk sąd zasądził od oskarżonego J. N. (1) na rzecz oskarżyciela substydianego A. N. koszty dojazdu do siedziby sądu w kwocie 335,50 (trzysta trzydzieści pięć, 50/100) złotych.	
VI.	Na podstawie § 17 ust 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r.poz.18) sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. B. – Kancelaria Adwokacka w L., kwotę 1.033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy, 20/100) złotych brutto tytułem nie uiszczzonego wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego J. N. (1),	
VII.	Na podstawie § 17 ust 2 pkt 3, ust 7 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu	

	(Dz.U. z 2019 r.poz.18) sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. N. (1) – Kancelaria Adwokacka w L., kwotę 1.033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy, 20/100) złotych brutto tytułem nie uiszczzonego wynagrodzenia za reprezentowanie z urzędu pokrzywdzonej A. N.,	
VIII.	Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 814,60 (osiemset czternaście, 60/100) złotych z wyjątkiem kosztów obrońcy z urzędu oraz pełnomocnika z urzędu i zwolnił go od uiszczenia opłaty sądowej, uznając, iż koszty sądowe w takiej wysokości oskarżony jest w stanie ponieść bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny.	
6. 1Podpis		